

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

28. KVĚTNA 2023

Z obsahu:

Ježíš, mistr hlásání
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 25. ledna 2023,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Ignác z Oña
Libor Rösner
- strana 4 -

Duch Svatý
mě přivedl k Otci
- strana 5 -

Přišel v tichém,
jemném vánku
- strana 6 -

Charismata
Philippe Madre
- strana 9 -

VII. pouť
moravských Matic
- strana 10 -

„Můj kněz
je moje druhé já“
- strana 11 -

Maminka Markéta (17)
Život matky Dona Boska
Teresio Bosco
- strana 13 -

Ježíš, mistr hlásání

Katecheze papeže Františka při generální audienci
25. ledna 2023, Řím, aula Pavla VI.

Drazi bratři a sestry, dobré ráno! Minulou středu jsme se zamýšleli nad Ježíšem jako vzorem hlásání, nad jeho pastýřským srdcem, které vždy oslovuje druhé. Dnes se na něj díváme jako na mistra hlásání. Nechme se vést epizodou, v níž káže v synagoze ve své vesnici Nazaret. Ježíš čte úryvek z proroka Izaiáše (srov. 61,1-2) a pak všechny překvapí velmi krátkým, jednovětvým „ká-

záním“. Říká: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste slyšeli.“ (Lk 4,21) To bylo Ježíšovo kázání: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste slyšeli.“ To znamená, že pro Ježíše tato prorocká pasáž obsahuje podstatu toho, co chce říci o sobě. Kdykoli tedy mluvíme o Ježíši, měli bychom sledovat toto jeho první hlásání. Podívejme se tedy, v čem spočívá. Lze zde identifikovat pět základních prvků.

Prvním prvkem je *radost*. Ježíš zvěstuje: „Duch Páně je nade mnou, [...] poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst“ (Lk 4,18), tedy zvěstování radosti, veselí. Radostná zvěst: o Ježíši nelze mluvit bez radosti, protože víra je nádherný příběh lásky, který je třeba sdílet. Svědčit o Ježíši, dělat něco pro druhé v jeho jménu, to je mezi řádky života, kdy jsme dostali tak krásný dar, že k jeho vyjádření nestačí žádná slova. Naopak, když chybí radost, evangelium se nepředává, protože – jak říká samo slovo *evangelium* – je to dobré hlásání a evangelium znamená dobré hlásání, hlásání radosti. Smutný křesťan může mluvit o krásných věcech,

Pokračování na str. 7

Úžas nad Boží milostí! Když si projdeme bohatství liturgických svátků tohoto týdne, musíme žasnout. Zvláště když si uvědomíme, jak se Boží milost v nich obsažená dotýká přímo našeho života. Jak říká papež František ve své katechezi o hlásání radostné zvěsti, je to právě Boží milost, která dělá velké věci, a nikoliv my. A to i přesto, že se někdy „zapomene“ a myslíme si opak...

A je to Boží Duch, který v nás koná dílo milosti, dílo spásy. Je to týž Duch Svätý, jenž ve večeřadle o Letnicích naplnil srdce apoštolů, kteří bděli na modlitbách – společně s Pannou Marií – očekávající seslání Ježíšem slíbeného Utěšitele. Na celou událost lze nahlížet v rozličných duchovních rovinách, jistě velmi dobře známe mnoho úvah renomovaných katolických myslitelů. Co však může poněkud zarážet, je kontrast mezi udělením Ducha Svätého apoštolům a starozákonnímu Eliášovi: hukot, který naplnil celý dům, kontrastuje s tichým vánkem, v němž procházel Boží Duch kolem Eliášovy jeskyně (srov. 1 Král 19,11-13). Je to však neklamný výraz všemohoucnosti Trojediného Boha, jehož cesty jsou nevyzpytatelné (srov. Řím 11,33) a který ve své nekonečné moudrosti umí využívat jak trpělivé shovívavosti, tak mimořádných zásahů a radikálního působení své milosti (str. 3). A je to nejčistší a nejmoudřejší láska Otcova, která vždy tím nevhodnějším způsobem proniká do hloubi srdce člově-

Editorial

ka a působením Ducha Svätého proměňuje jeho nitro k obrazu svému, vlévá člo- věku sílu a schopnosti k hlásání radostné zvěsti o Božím království a díle vykoupení – jak dokonalé dílo Nejsvětější Trojice! Dokazují to i dvě svědectví mladých lidí – rakouské dívky a slovenského chlapce, kteří oba zakusili po přijetí svátosti biřmování moc Ducha Svätého. (str. 5-6) Zatímco Chiara velice ocenila, že mohla přijmout tuto svátost již jako dvanáctiletá, Michal pro změnu odložil její přijetí, protože se necítil být dostatečně zralý. Oba však dostali darem téhož Ducha a oba začali intenzivně růst v duchovním životě. Na Chiaru pak zapůsobila především krása materiálních věcí, když si uvědomila, že jsou pouhým vyjádřením vnitřní pravdy, že Bůh je mnohem větší než všechno to krásné a velké. Michalovi zase nejvíce v srdci utkvělo, že nejlepší pomocníci v přípravě na biřmování je Panna Maria; vždyť ona byla přítomná ve večeřadle s apoštolů a v jistém smyslu je na přijetí Utěšitele připravila. Jak individuální jsou cesty Boží! Podívejme se, jaká je ta naše... A popemýšlejme i o charismatech (str. 9-10), zvláště o těch, jež konkrétně nám Duch Svätý udělil: Jak s nimi zacházíme?

V tomto týdnu slavíme dva krásné mariánské svátky: v pondělí Panny Ma-

rie, Matky Církve, a ve středu Navštívení Panny Marie. Jestliže Maria byla společně s apoštolů ve večeřadle u zrodu Církve, je právem uctívána jako její Matka. A je tedy velmi důležité, aby úcta k ní byla jádrem života církevního společenství, neboť kde Duch Svätý najde v duši Marii, tam pospíchá vstoupit a působí v ní radost a pokoj. Tak podobně byla Alžběta naplněna Duchem Svätým a její dítě se radostně pohnulo v jejím lůně při Marii- ně navštívení (srov. Lk 1,44).

Maria je také Matkou kněží, jejichž vzorem je sám nejvyšší a věčný kněz Ježíš Kristus (svátek je ve čtvrtek), jehož oni zde na zemi mocí svého svěcení zastupují. (str. 11-12) Být knězem je poslání navýsost vznešené: zároveň je to zodpovědná služba Bohu a konání pro spásu lidských duší. Je nesena každodenní účastí na Kristově kříži. Již nesčetněkrát jsme o kněžství rozvažovali, a přesto vždy znovu žasneme nad Boží prozřetelností, která si volí pro růst díla spásy osoby vskutku velmi rozdílného charakteru. A ať už je kněz světcem, anebo hříšníkem, vždy v platně vysvěceném knězi při vysluhování svátostí koná sám Kristus, a to nezávisle na morální integritě kněze. Snad tato skutečnost může vzbuzovat jistou nevoli, ale o to silnější je důvod za kněze se modlit a prokazovat jim dobro.

Kěž Panna Maria otevře naše srdce působení Ducha Svätého, abychom byli vždy věrnými Ježíšovými učedníky!

Daniel Dehner

Připoj se k poutníkům, kteří z celého známého světa putují do Jeruzaléma na slavnost Letnic. Nevydali se na cestu jako turisté na rekreaci nebo ze zvědavosti. Evangelista výslovně hovoří o jejich zbožnosti. Přicházejí každoročně na posvátná místa posvěcená Hospodínem, neboť je stále považují za svůj pravý domov, kam je táhne jejich srdce, ať už přebývají jakkoliv daleko. Dnes se jim za jejich zbožnost a vytrvalost, s jakou přijímají Boží pozvání, dostane milosti, která daleko překračuje vše, oč přišli prosit. Uč se z jejich příkladu být vnímavý k Božím hlasu, aby se u tebe setkal s ochotou jít za jeho voláním tam, kde ti Pán uchystal své zvláštní milosti a dary. Nelituj obětí, které pouf vyžaduje. Nechej si od jeruzalémských poutníků vyprávět, jaké těžkosti museli překonat a kolik času obětovali, aby zavítali do Svatého města.

Zatím v tichosti a skrytu Večeřadla plní učedníci to, co jim Pán přikázal: *Jsou všichni společně pohromadě*. Je to kolébka Církve, místo svátosti, modlitby a vytrvalé přípravy. Jsou všichni pospolu na jednom místě a jsou pospolu jedné mysli, takže Pán, jak přislíbil, *přebývá uprostřed nich*⁽¹⁾. Pán také přislíbil soslání Ducha Utěšitele a učedníci *spolu s Ježíšovou Matkou Marií*⁽²⁾ se vytrvalou modlitbou otevírají jeho působení. Na Ježíšova zaslíbení se můžeš spolehnout, jen je zapotřebí, abys také ze své strany plnil ty podmínky, které Pán ustanovil. Vynasnaž se, abys Ježíšova zaslíbení dobře poznal a svému Pánu bezvýhradně věřil.

Pán tu před padesáti dny prosil o jednotu, která jednou obsáhne všechny lidi. O těchto Letnicích má začít dlouhý dějinný proces, na jehož konci je naplnění Ježíšovy prosby, *aby všichni byli jedno*.⁽³⁾ Proto ještě dříve, než odešel k Otci, poslal své učedníky, aby pokračovali v tom, co započal. Naučil učedníky, aby se modlili *v jeho jménu*.⁽⁴⁾ Prosit Otce *Ježíšovým jménem* znamená pokračovat v jeho modlitbě, prosit o to, oč prosí on. To rozhodující zde není síla tvého přání, tvé osobní tužby, ale úplná shoda a sjednocení s jeho vůlí. To není pro tebe omezení. Ježíš chce pozvednout tvou modlitbu z osobní soukromé nicotnosti k prvořadě důležitosti a jedinečnosti své vlastní modlitby, *aby všichni byli jedno*, abychom se navzá-

Duch Obnovitel

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Přijměte Ducha Svatého.

jem milovali a neviděli především sebe, ale potřeby všech ostatních.

Panna Maria je nejlepší učitelkou takové *jednomyslné modlitby*. Ona se již před více než třiceti lety dokonale **sjednotila s Boží vůlí**, dala se bezvýhradně k dispozici Bohu a Otec jí seslal již tehdy *plnost Ducha Svatého* nikoliv pro její osobní uspokojení, ale k blahu a spáse celého lidstva.

Ozval se hukot a naplnil celý dům. Pokloň se v nehlubší úctě celé Boží Trojici. Děkuj Otci za nesmírný dar Syna i Ducha. Děkuj Synu, že tak věrně plní svá zaslíbení, děkuj Duchu Svatému, že sestupuje, *aby obnovil tvář země*⁽⁵⁾. To první, co vykoná, je potřebná proměna těch, kteří jsou posláni jako hlasatelé Božího království. Ještě před deseti dny čekali na obnovu pozemského panství a sebe viděli v postavení čelných ministrů. UVědom si, jak hluboce v nás mohou být zakořeněny naše představy, které nám brání chápat Boží záměry. To, čeho Pán nedosáhl dlouhým osobním stykem se svými učedníky, to nyní dokoná *křest ohněm*... Bůh umí využívat jak trpělivé shovívavosti, tak mimořádných zásahů a radikálního působení milosti.

Boží hukot nezaplnil jen dům, ale celé město. Je čas vyjít ven. Pohled na zástupy *zbožných židů ze všech možných národů*, které Duch svádí na toto místo, kde mají uslyšet jako první *radostnou zvěst*. Neuvádí tě v úžas ta obdivuhodná rezie Ducha Svatého? Nejenže shromáždil vyvolené ze všech končin světa, ale postaral se, aby všichni správně rozuměli slovu, které mají uslyšet. Jen si vzpomeň, co slíbil Pán ještě před touto první nověnou: *Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, ... na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se*.⁽⁶⁾ Apoštolové měli za úkol promlouvat ke všem národům. Duch Boží jim tedy uděluje dar jazyků, který nepoužívají k vlastní prezentaci, ale ke skutečnému doroz-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové, slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Dokončení na str. 7

zumění mezi lidmi, které Bůh povolává do svého království. Ti, kteří jim naslouchají, rozumějí nejen své rodné řeči, ale především smyslu a obsahu *zprávy o velkých Božích skutečích*, kterou jim apoštolové z Kristova příkazu pod působením Ducha Svatého zvěstují.

Vrať se k Marii, která jediná nevstoupila do Večeřadla, aby zde prožila své obrácení, nýbrž aby svou přimlouvou svolávala na přítomné svého Snoubence, jemuž byla věrnou a pokornou služebnicí po celý život. Nikdo tě nemůže na přijetí Ducha Božího připravit lépe než Matka Ježíšova a Matka rodící se Církve. Z obou těchto důvodů je také tvojí Matkou. Všechny, které dnes mateřsky objímá, Duch znovu tvoří a naplňuje svými dary. Volej spolu s ní: *Velebí má duše Pána, neboť veliké věci učinil ten, který je mocný*.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 18,20; ⁽²⁾ Sk 1,14; ⁽³⁾ Jan 17,21;

⁽⁴⁾ srov. Jan 14,14; ⁽⁵⁾ srov. Ž 104,30;

⁽⁶⁾ Mk 16,17n; ⁽⁷⁾ srov. Lk 1,46.49.

Svatý Ignác z Oña

Nedostal jméno po sv. Ignáci z Loyoly, bylo tomu přesně naopak – to nejslavnějšího nositele tohoto jména pojmenovali rodiče po mnichovi žijícím v 11. století, jelikož úcta k němu se na Pyrenejském poloostrově uchovávala ještě pět století po jeho odchodu na věčnost.

Svatý Ignác z Oña, o němž budete číst v tomto čísle Světla, se narodil kolem přelomu prvního a druhého tisíciletí v kterési víšce poblíž baskického Bilbao; jiné prameny hovoří o aragonském Calatayudu. Při křtu dostal jméno Ignác (španělsky Íñigo, baskicky Eneko).

Co se jeho dětství a mládí týče, postrádáme zde byt jen kusé informace. Víme jediné, že od jisté doby vedl poustevnický způsob života, přičemž není zapotřebí polemizovat, co ho k tomu vedlo – touha přiblížit se k Pánu Bohu. Za nějaký čas se však již prochází v hábitu duchovních synů sv. Benedikta chodbami aragonského kláštera San Juan de la Peña; leč nepobyl v něm příliš dlouho. Vrátil se k poustevnictví a zcela určitě za tímto rozhodnutím vězela zmíněná touha, kterou nemohl naplňovat za zdmi kláštera. Zvláště ne v postavení převora, do něhož byl uveden na základě volby mnišské komunity. Ignác se necítil hoden být ve vedoucích pozicích, raději chtěl rozjímat v tichu poustevny, modlit se a podstupovat svou asketickou praxi.

Klid na samotou orientovaného poustevníka ovšem narušovaly návštěvy přichozích věřících, kteří si mezi sebou předávali zvěsti o jeho svatosti. Jakmile ho poznali osobně, seznali, že zvěsti nelhaly a ani nic nepřidávaly, spíše mu ještě ubíraly. Ignác už jenom svým zevnějškem působil dojmem hluboké usebranosti a zakotvenosti v Bohu, případným tazatelům dokázal dávat moudré rady a vše umocnil občas i zázrak, jehož byl prostředníkem.

Přicházeli za ním též mniši z různých klášterů, kteří se jej snažili uprosit, aby se stal hlavou jejich společenství. K nejvytrvalejším prosebníkům patřili zejména ti z Oña, nicméně jejich žadonění dlouho vycházelo naprázdno. Ignáce přesvědčil až samotný navarrský král Sancho III. Veliký, jenž se nadchnul pro reformu vycházející z kláštera v burgundském Cluny a předsevzal si ji v Oñu zavést. Rovněž

k jeho uším se donesly zvěsti o obdivuhodném poustevníkově žijícím v pověsti svatosti a naplňujícím soukromě clunyské myšlenky, proto dospěl k závěru, že pro svůj plán nenajde nikoho povolanejšího.

Udělal dobře, ba výtečně. Pod Ignácovým vedením začal klášter vzkvétat, rázem se jeho osazenstvo, které bylo ochotné Ignácem zaváděným novotám se podřídit, stávalo jinými lidmi, jinými mnichy – svatými mnichy. Úřad opata s sebou nesl i nutnost suverénní orientace v administrativních a hospodářských záležitostech, tento klášter byl totiž obdařen četnými obročími (kupř. v okolí Burgosu či Palencie), aby byl soběstačný a ještě vyživil potřebné v okolí. Ignác vše zvládal výtečně a klášter v Oñu díky jemu vzkvétal i po ekonomické stránce. Mohl se tak stávat útočištěm většího počtu těch, kteří by jinak v jeho okolí hybnuli hladem.

Jakožto opat tak důležitýho kláštera měl Ignác blízko i ke královskému dvoru, na němž tu a tam přebýval, jak mu velela povinnost a jak to také vyžadovaly potřeby kláštera. Velkou důvěrou zahrnoval oňského opata nejen Sancho III. Veliký, ale i jeho prvorozený syn a nástupce García III. Navarrský. Ignác ho dokonce léta Páně 1054 doprovázel, když vytáhl do pole, a sice proti mladšímu bratru Ferdinandovi I. Kastilskému, se kterým vedl García spor o tom, jak si mezi sebou rozdělí Kastilii. V následné bitvě u Atapuercy García padl a krátce nato se stal Ferdinand jediným vládcem Kastilie.

Pro Ignáce však tato zásadní změna nepřinesla nic, nedoznal žádnou úhony. Ferdinand neměl potřebu mstit se mu za jeho stranictví Garciovi, naopak i on zahrnoval benediktiny z Oña svou přízní, kterou projevoval novými prebendami.

Další desetiletí Ignác nechtěně rozmnožoval svůj věhlas – tím, jak žil, jak spravoval klášterní jmění, i neustálými zázraky (dokázal například vyprosit suchem vyprahlé krajině dlouho vyhlížený déšť nebo rozmnožit skrovný pokrm a nasytit jím zástupy) a moudrými radami. Nic nedělal pro světskou slávu, vše z lásky, pro slávu Boží. Také proto rád zprostředkoval smír mezi rozvaděnými soky, což se mu nejednou povedlo, žel ne u královských bratří. K těmto zprostředkováním ho volali i panovníci a vysoce postavení šlechtici; Ignácovo slovo něco znamenalo a jeho rady měly váhu. Měl porozumění pro každého, nesoudil, ale zahrnoval ty, kteří za ním přicházeli se svými těžkostmi i špatnostmi, laskavostí a mírností.

Slavnou se stala historka, kdy Ignác podnikl vizitaci v jednom z dceřiných klášterů. Během vizitace pocítil, že na něj

dotírá nějaká nemoc nebo slabost, proto se rozhodl vrátit se zpět do Oña. Vracel se v noci a před ním nesli dva mladíci zářící pochodně. Když pak dorazil do Oña, ve snaze odvděčit se jim za jejich službu nařídil spolubratřím, aby se o ty dva mladíky postarali. Bratři však nikoho neviděli, pozorovali jenom velkou zář. Ignác pochopil, že ho celou dobu doprovázeli andělé.

Všeobecné úctě věřících v Kastilii, Navarre či Leónu (ale i muslimů a židů) se oňský opat těšil až do svého skonu, jenž nadešel 1. června 1068. Tato úcta se zachovala i po jeho smrti a roku 1163 jej na synodě v Tours papež Alexandr III. prohlásil za svatého. Protože však časem vystaly pochybnosti o tom, zda tento akt proběhl platně, naléhal španělský král Filip V. na papeže Klementa XII., aby tyto pochybovačné hlasy z moci svého úřadu umlčel. Oslovený služebník služebníků Božích tak nakonec učinil a Ignáce z Oña zapsal oficiálně do Římského martyrologia.

Opat Ignác byl pochován v klášteře, jehož název je připojován k jeho jménu – v Oñu. Ve středověku byl jako patron vyzván zejména vězni.

Duch Svatý mě přivedl k Otci

Chiara Greberová pochází z Rakouska a má to štěstí, že ve svém místním knězi Thomasi Sauterovi našla skutečného duchovního otce, který ze všech svých sil pečuje o mladé i o staré lidi. I díky jemu je farnost Božského Vykupitele v Lustenau v západním Rakousku známa v celém okolí svým bohatým duchovním programem. Chiara, která má dnes 24 let⁽¹⁾ a pracovala jako učitelka v mateřské školce, získala díky svému faráři skrze svátost biřmování dar pevné víry. Vypráví o tom ona sama.

Když se v myšlenkách obracím zpět, jasně vidím, že svátost biřmování, kterou jsem přijala v roce 2009, byla takřikajíc odrazovým můstkem pro moji cestu víry. V naší rodině nebylo zvykem chodit do kostela a o víře jsem nevěděla víc než to, co jsme se naučili v hodinách náboženství. Když jsme se jako dvanáctiletí mohli přihlásit k biřmování, udělala jsem tento krok jako všichni ostatní v mé třídě. Přípravu tehdy vedl farář Thomas Sauter a také organizoval pro biřmovance mnoho skvělých přednášek, tvořivých dílen a výletů. Na jednu přednášku si ještě i dnes velmi dobře pamatuji. Pozval k nám tehdy P. Maximiliána z Díla Ježíše Velekněze. Opozдила jsem se a poslední dvě volná místa byla přímo v první řadě. Ale když kněz začal hovořit o kráse stvoření a na nádherných fotografiích nám ukazoval, jak velkolepě Bůh Otec všechno stvořil, velmi to na mě zapůsobilo. Především se mě dotklo hluboké poznání, že Bůh je Otec. Můj vlastní otec zemřel při autonehodě, když mi bylo pět let, a velmi těžce jsem snášela tuto

Chiara se svojí maminkou, biřmovací kmotrou

ztrátu. Jak utěšující bylo nyní pro mne slyšet, že mohu Boha nazývat svým Otcem!

A pak přišel den biřmování. Svátost biřmování nám vysluhoval biskup Andrew Francis z Pákistánu a biřmovací kmotrou byla moje vlastní maminka. Na slavnost biřmování si, žel, téměř vůbec nevzpomínám. Nebylo to nic velkolepého. Avšak přece ve mně Duch Svatý nadále působil. O následujících letních prázdninách organizoval náš farář Thomas Sauter pro nás biřmovance cestu do Říma. Letět na týden do zahraničí s padesáti dvanáctiletými teenagery, které mělo doprovázet několik dospělých, bylo opravdu odvážné rozhodnutí.

Řím mě doslova ohromil! Všechny ty nádherné kostely, obrazy, fresky, důkazy o zázracích, hrobky svatých a jiná milostivá místa vydávaly svědectví o Bohu. Tyto skvosty byly všechny udělány pro něho – pro jediného Boha, který je také mým Bohem, dokonce mým Otcem! Všechny materiální věci jsou pouhým vyjádřením vnitřní pravdy: Bůh je mnohem větší než všechno to krásné a velké! Chápala jsem to velmi dobře. Každý den jsme společně slavili mši svatou, díky čemuž jsem znovu objevila Eucharistii.

Po příjezdu domů jsem sem tam šla na mládežnickou mši svatou. Časem jsem pocítila touhu chodit do kostela pravidelně. Mše svatá v neděli večer, určená především pro mladé, se stala fixním bodem mého víkendového programu a brzy jsem toužila přijmout svátostného Ježíše i přes týden. Zpočátku to pro moji maminku a sestru nebylo snadné přijmout, že jsem začala chodit častěji do kostela, ale časem si na to zvykla. Většina toho, co se dělo, byla pro mne něčím novým. Svátost smíření jsem před svým biřmováním přijala jen jednou, a to jako přípravu na první svaté přijímání. Ale po biřmová-

Chiara Greberová

ni jsem si osvojovala stále větší lásku ke svatě zpovědi. Dokonce základní modlitby nebyly tehdy pro mne běžné. Odkud jsem je měla znát? Ve škole jsem si například na počítači vytiskla *Vyznání víry* a večer jsem se ho pod peřinou s baterkou učila nazpaměť. Duch Svatý mě vedl a provázel po všechny ty roky od doby, kdy jsem přijala svátost biřmování, a vedl mě k mnoha lidem, kteří mě podporovali na mé cestě. Jedna starší paní z našeho okolí mě například naučila modlit se různě a spolu s přáteli jsem se zúčastnila mnoha setkání mládeže, přednášek a duchovních cvičení. Farář Thomas, který se pro mne stal velkým vzorem, opakovaně zval do naší farnosti také kněze a sestry z Rodiny Panny Marie. Tak se ve mně vynořila otázka, zda mi nebeský Otec nechce svěřit i povolání k zasvěcenému životu. Vnitřně jsem bojovala a velmi jsem se modlila o světlo.

Nyní na podzim mohu přijít do mateřského domu ve Staré Haliči, abych poznala, zda mě Pán chce povolání k následování v zasvěceném životě. Jsem velice ráda, že jsem měla biřmování již jako dvanáctiletá. Kdo ví, kde bych dnes byla, jakým směrem by vedla moje cesta, kdybych dostala tuto milost až jako šestnáctiletá!

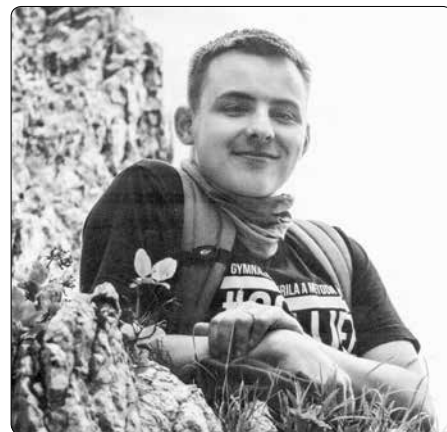
*Z Vítězstvo Srdca 142/2021
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Ponecháno podle originálního textu z roku 2021. [pozn. překl.]

Přišel v tichém, jemném vánku

Devatenáctiletý Michal Svoboda pochází z hluboce věřící rodiny. Spolu se svými dvěma sestrami Veronikou a Alžbětkou vyrůstal v Šale, později studoval na biskupském Gymnáziu sv. Cyrila a Metoděje v Nitře, kde letos⁽¹⁾ maturoval. Proč bylo biřmování pro něho mimořádnou událostí, o tom hovoří již on sám.

Michal Svoboda

Devátý červen 2019 byl skutečně výjimečným dnem v mém životě. O slavnosti Seslání Ducha Svatého jsem přijal svátost biřmování, dary Ducha Svatého. Co tato svátost v mém životě změnila? Ve skutečnosti všechno!

V naší farnosti se běžně na biřmování připravují šestáci a sedmáci na ZŠ, ale já jsem si v tomto věku řekl, že to je pro mne příliš brzy. Ne proto, že bych nedokázal z hlavy odrecitovat otázky z katechismu. Nikoliv. Cítil jsem, že potřebuji čas. Čas dozrát. Mentálně a zejména duchovně.

Až na Gymnáziu sv. Cyrila a Metoděje v Nitře jsem pochopil, jak plytká byla zpočátku moje víra. Modlitbou, přátelstvími, rozhovory a duchovním vedením vychovatelů a sester Rodiny Panny Marie na internátě si Bůh připravoval místo v mém srdci. Najednou jsem věděl: už je ten správný čas začít s přípravou na biřmování. Proto jsem poprosil pátera Petra, našeho školního kaplana, zda by měl čas a ochotu připravit mě na tuto svátost. Jsem vděčný za naše rozhovory a jeho vedení, neboť i díky nim jsem mohl růst na své duchovní cestě. Bylo mnoho zajímavých témat a myšlenek, které jsem si z této přípravy odnesl, ale jedna věc

ve mně utkvěla nejvíce, a to, že Panna Maria je nejlepší pomocnicí při přípravě na biřmování. Ona byla s učedníky ve večeradle v den Letnic, když Bůh seslal Těšitele, takže v jistém smyslu je na to připravila. Byla s nimi celou dobu od nanebevstoupení a skrze Jana se stala Matkou jich všech. Když jsem toto pochopil, rozhodl jsem se, že i já chci mít s ní takový vztah a chci jí svěřit nejen svoji přípravu na tuto svátost, ale chci, aby byla také mojí Matkou po celý můj život.

Potom nastal 9. červen 2019, slavnost Seslání Ducha Svatého. Měl jsem v ten den velkou radost, ale i strach a respekt. Ptal jsem se sám sebe, co všechno mi přinesou dary Ducha Svatého a co způsobí. Když jsem si vzpomněl na apoštoly, jak po seslání Ducha Svatého začali hovořit různými jazyky, polekal jsem se, aby se nestalo i mně něco podobného. Uvědomil jsem si však, že když k Eliášovi přišel Duch v podobě tichého vánku, tak proč by to nemohlo být tak i teď? A skutečně to tak i bylo.

Celého mě naplnila ohromná vnitřní radost a pokoj, takový pokoj, který může pocházet jen od Boha. Musím se přiznat, že jsem neměl do té doby mimořádný vztah k Duchu Svatému. Větši-

nou jsem se v modlitbách utíkal k Ježíši anebo k nebeskému Otci, ale s Duchem Svatým jsme jaksi ještě neměli ten pravý přátelský vztah. Ale on si ke mně našel svoji cestu. Žádnými velkými zázraky či hukotem z nebe, ale tichým vánkem v podobě radosti, kterou mě naplnil v ten den a kterou mě naplňuje až doteď. Možná ji ne vždy dokážu prožívat a projevovat navenek, ale Duch Svatý je zdrojem mé radosti, ať jsou okolnosti jakékoliv. Uvědomuji si, že nebýt Panny Marie, která byla a stále je mojí Ochránčinkou a Matkou, nikdy bych tak nepokročil na své cestě víry a nebyl bych schopen do takové hloubky pochopit a přijmout to, co Duch Svatý nabízí. Velmi výstižně to popisuje sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu: „Když Duch Svatý, její Ženich, najde v duši Marii, pospíchá tam vstoupit a vlévá se do ní v takové míře, v jaké tato duše dala prostor jeho Nevěstě.“

Jsem rád, že Duch Svatý mohl najít Marii v mé duši, a doufám a modlím se, aby už nikdy v mém životě nenastal okamžik, kdy by ji tam nebyl schopen najít.

* * *

Jedním z nejkrásnějších plodů Ducha Svatého je, že Michal pocítil volání Pána ke kněžství a rozhodl se toto volání také následovat. Jeho velkým vzorem je bl. Titus Zeman, jehož si zvolil za svého biřmovacího patrona.

*Z Vítězstvo Srdca 142/2021
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Časový údaj autenticky ponechán podle originálního textu z roku 2021. [pozn. překl.]

Michal a dalších 51 mladých lidí přijalo svátost biřmování z rukou vojenského ordináře Ordinariátu ozbrojených sil a ozbrojených sborů Slovenské republiky J. E. Mons. Františka Rábka. Slavnost se konala v katedrále sv. Šebestiána v Bratislavě-Krasňanech.

Ježíš, mistr hlásání

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

ale vše je marné, pokud jeho zvěst není radostná. Jeden myslitel řekl: „Smutný křesťan je křesťan smutný“: nezapomínejte na to.

Přejděme k druhému aspektu: *osvobození*. Ježíš říká, že byl poslán, „aby vyhlásil zajatcům propuštění“ (*tamtéž*). To znamená, že ten, kdo hlásá Boha, nemůže proselytovat, ne, nemůže na druhé tlačit, ale naopak jim ulehčovat: ne ukládat břemena, ale pozvedat je; přinášet pokoj, ne vyvolávat pocity viny. Samozřejmě, že následování Ježíše s sebou nese askezi, nese s sebou oběť; vždyť když ji vyžaduje každá dobrá věc, o co více rozhodující skutečnost života! Ale ti, kdo vydávají svědectví o Kristu, ukazují spíše krásu cíle než únavu cesty. Stane se nám, že někomu povíme o krásné cestě, kterou jsme vykonali. Budeme například mluvit o krásné míst, o tom, co jsme viděli a zažili, ne o čase, který nám zabrala cesta na místo, a o frontách na letišti, ne! Proto každé hlásání hodné Vykupitele musí sdělovat osvobození. Stejně jako Ježíš. Dnes je tu radost, protože jsem přišel osvobodit.

Třetí aspekt: *světlo*. Ježíš říká, že přišel, aby přinesl „slepým zrak“ (*tamtéž*). Je pozoruhodné, že v celé Bibli před Kristem se nikdy neobjevuje uzdravení slepého člověka. Bylo to skutečně zaslíbené znamení, které přijde s Mesiášem. Zde však nejde jen o fyzický zrak, ale o světlo, které člověku umožňuje vidět život novým způsobem. Je to „příchod na světlo“, znovuzrození, ke kterému dochází pouze s Ježíšem. Když se nad tím zamyslíme, tak pro nás křesťanský život začal právě takto: křtem, kterému se ve starých dobách říkalo „osvěcení“. A jaké světlo nám dává Ježíš? Přináší nám světlo synovství: On je milovaný Syn Otce, který žije navěky, a spolu s ním jsme i my Božími dětmi, navěky milovanými, navzdory našim chybám a nedostatkům. Pak už život není slepý pochod do nicoty, ne: není to otázka náhody nebo štěstí. Není to něco, co závisí na náhodě nebo hvězdách, ani na zdraví nebo financích. Život závisí na lásce, na lásce Otce, který se o nás, své milované děti, stará. Je úžasné sdílet toto světlo s ostatními! Napadlo

vás, že život každého z nás – můj život, váš život, náš život – je aktem lásky? Že je to výzva k lásce? To je úžasné! Ale tak často na to zapomínáme tváří v tvář těžkostem, tváří v tvář špatným zprávám, dokonce i tváří v tvář – a to je špatné – světskosti, světskému způsobu života.

Čtvrtý aspekt hlásání: *uzdravení*. Ježíš říká, že přišel „osvobodit utlačované“ (*tamtéž*). Utlačovaní jsou ti, kteří se v životě cítí zdrceni něčím, co se děje: nemocí, únavou, břemeny na srdci, pocity viny, chybami, neřestmi, hříchy... Utlačování těmito věcmi: pomyslete například na pocit viny. Kolik z nás tím trpělo? Přemýšlejme trochu o pocitu viny... Tisnit nás může především právě to zlo, které nemůže vyléčit žádný lék ani lidský prostředek: hřích. A pokud má člověk pocit viny, je to kvůli něčemu, co udělal, a to je špatný pocit... Ale dobrá zpráva je, že s Ježíšem už toto dávné zlo, hřích, který se zdá být nepřemožitelný, nemá poslední slovo. Mohu hřešit, protože jsem slabý. Každý z nás může, ale to není poslední slovo. Posledním slovem je Ježíšova natažená ruka, která tě pozvedá z hříchu. Řeknete mi: A otče, kdy se to stane? Jednou? Ne. Dvakrát? Ne. Třikrát? Ne. Vždycky! Kdykoli

jsi nemocný, Pán má vždy nataženou ruku. Chce jen, abyste se ho drželi a nechali se jím nést. Dobrou zprávou je, že s Ježíšem už toto dávné zlo nemá poslední slovo: posledním slovem je Ježíšova natažená ruka, která vás nese dál. Z hříchu nás vždy uzdravuje Ježíš. A kolik musím za toto léčení zaplatit? Nic. Uzdravuje nás vždy a zdarma. Zve ty, kdo jsou „unaveni

a utlačovaní“ – tak to stojí v evangeliu – zve je, aby k němu přišli (srov. Mt 11,28). A tak doprovázet někoho na setkání s Ježíšem znamená přivést ho k lékaři srdce, který pozvedá jeho život. Znamená to říci: „Bratře, sestro, neznám odpovědi na mnoho tvých problémů, ale Ježíš tě zná, Ježíš tě miluje, může tě uzdravit a uklidnit tvé srdce.“ Jdi a nech je u Ježíše. Ti, kdo nesou břemena, potřebují pohladit svou minulost. Tolikrát slyšíme: „Ale já bych

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo

svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium - Jan 20,19-23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVEN 2023

Úmysl papeže: Za zrušení mučení

Modleme se, aby se mezinárodní společenství zavázalo ke konkrétním krokům k vymýcení mučení a zajistilo podporu obětem a jejich rodinám.

„Žijeme v domě modlitby zrozené z mučednictví,“ říkají albánské klarisky. Bydli v klášterních celách, jež komunistický režim užíval k mučení. Jestliže jsme zhlédli televizní film o Josefu Toufarovi *In nomine patris*, zůstává v paměti otisk scény krutosti mučení. Papež jako provinciál jezuitů ji v době vojenské diktatury poznal velmi zblízka. Odráží to i papežova slova při návštěvě Osvětimi: „Krutost neskončila v Osvětimi a Birkenau, ale trvá dodnes. I dnes jsou lidé mučeni. Tolik vězňů je mučeno, hrozné...“ – „Je to smrtelný hřích, velmi těžký hřích; vyzývám křesťany, aby se zavázali spolupracovat na zrušení všech forem mučení a podpořili oběti a jejich rodiny.“

Národní úmysl: Za biřmovance

Modleme se za ty, kdo letos přijímají svátost biřmování, aby se stali šířiteli radostné zvěsti.

„Duch Svatý nechává v biřmovancích, které vede, dozrávat, aby se sami stávali darem pro druhé. To je dar Ducha Svatého. Tento dar Ducha Svatého vstupuje do nás a roste v nás, abychom ho pak my mohli dávat druhým. Vždy dostáváme proto, abychom dávali, nikoli proto, abychom si dary uschovali uvnitř, jako by naše duše byla skladištěm. Nikoli, dostáváme vždy proto, abychom dávali. Boží milost jsme obdrželi proto, abychom ji přinášeli druhým. V tom spočívá křesťanský život.“ (papež František) Této řeči Ducha se učíme v Ježíšově Srdci. Z jeho probodeného boku proudí síla Ducha do všech svátostí i našeho poslání být solí světa.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

potřeboval uzdravit svou minulost... Potřebuji pohladit tu minulost, která mě tak tíží...“ Potřebuje odpuštění. A ti, kdo věří v Ježíše, mohou právě toto dát druhým: sílu odpuštění, která osvobozuje duši od všech dluhů. Bratři a sestry, nezapomeňte: Bůh všechno zapomíná. Jak to? Ano, zapomíná všechny naše hříchy. To je to, co zapomíná. Pro ně nemá žádnou paměť. Bůh odpouští všechno, protože zapomíná naše hříchy. Chce jen, abychom se obrátili na Pána, a on nám všechno odpustí. Vzpomeňte si na něco z evangelia, na toho, kdo začal mluvit: „Pane, zhřešil jsem!“ Ten syn... A tatínek se kouše do jazyka. A pak ne, nenechá ho ani domluvit... A to je hezké. Ježíš čeká, aby nám odpustil, aby nás uzdravil. A kolikrát? Jednou? Dvakrát? Ne. Pokaždé. „Ale otče, já dělám pořád to samé...“ A on bude dělat také pořád to samé! Odpustí ti, obejmě tě. Prosím, důvěřujme tomu. Takto nás miluje. Ten, kdo nese břemena a potřebuje pohladit svou minulost, potřebuje odpuštění, a Ježíš právě to dělá. Právě to Ježíš dává: osvobozuje duši od všech dluhů. Bible mluví o roce, kdy byl člověk osvobozen od břemene dluhů: o jubileu, o milostivém roce. Jako by to byl poslední bod toho hlásání.

Ježíš říká, že přišel, „aby vyhlásil rok Hospodinovy milosti“ (Lk 4,19). Nebylo to plánované jubileum, jako to, které prožíváme teď, že je všechno naplánované a přemýšlíme, jak co udělat, co neudělat... Ne. S Kristem vždy přichází milost, která činí život novým a udivuje. Kristus je Jubileum každého dne, každé hodiny, on se k vám přibližuje, aby vás pohladil, aby vám odpustil. A hlásání Ježíše musí vždy vést k **úzasu nad milostí**. Tento údiv: „Nemohu uvěřit! Bylo mi odpuštěno, bylo mi odpuštěno!“ Tak velký je náš Bůh. Nejsme to totiž my, kdo dělá velké věci, ale Boží milost, která i skrze nás dokáže nepředvídatelné. A to jsou Boží překvapení. Bůh je mistr překvapení. Stále nás překvapuje, stále na nás čeká. Přicházíme a on čeká. Vždy. Evangelium provází pocit úžasu a novosti, který má jméno: Ježíš.

Kéž nám pomůže hlásat tak, jak si přeje, a předávat **radost, osvobození, světlo, uzdravení a úžas**. Takto se hlásá Ježíš.

A ještě něco: tato radostná zvěst je podle evangelia určena „chudým“ (Lk 4,18). Často na ně zapomínáme, a při-

tom jsou výslovně zmíněnými příjemci, protože jsou to Boží vyvolení. Vzpomeňme si na ně a pamatujme, že k přijetí Pána se každý z nás musí stát „vnitřně chudým“. Je třeba být „chudi uvnitř“. „Pane, potřebuji, potřebuji odpuštění, potřebuji pomoc, potřebuji sílu.“ Chudoba, kterou máme všichni: stát se vnitřně chudým. Musíme překonat veškeré předstírání soběstačnosti, abychom pochopili, že potře-

bujeme milost a že vždy potřebujeme Boha. Když se mě někdo zeptá: Otče, jaká je nejkratší cesta k setkání s Ježíšem? Udělej se potřebným. Učiňte se potřebnými milosti, potřebnými odpuštění, potřebnými radosti. A on k vám přijde.

Děkuji.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)

Charismata

Dějiny církve jsou protkány intenzivnějšími periodami, obnovami v různých formách projevu, ve kterých vanutí Ducha Svatého je intenzivnější, konkrétnější a uprostřed Božího lidu viditelnější. A výsledky tohoto vanutí: znamení, obrácení, uzdravení a divy.

Aktuální obnova se otevírá zkušeností vylití Ducha Svatého, určitému druhu životodárné aktualizace křesťní milosti, která je rozdávána všem a zdarma, pokud se jí otevírají a žádají o ni. Z této zkušenosti, která je obnovitelná, vychází zjevnější víra, naděje a silnější láska, touha po modlitbě a po službě Kristu v církvi.

Rozhodujícími důsledky tohoto letničního vylití jsou nesporně projevy různých charismat, jak to dokládají Skutky apoštolů. Jejich seznam, který nám svatý Pavel uvádí v 1. listě Korinťanům, si zdaleka nečiní nárok na úplnost (srov. 1 Kor 12,4–11).

Mezi nimi ty „mimořádné“ se zdají být v první řadě určeny k tomu, aby podávaly motivy věrohodnosti tím, že činí božské zásahy zřejmějšími. Ostatní mají hlasatelům evangelia ulehčovat jejich aktivitu a činit ji současně účinnější.

Mnozí se ptají, proč tato mnohoznamenná znamení byla zdánlivě vyhrazena pro prvotní církve. Myslí si, že tato překvapující exploze charismatických milostí se váže na oheň mladé církve, a jak tento oheň v průběhu staletí pohasínal, zmizela i charismata. Existují dokonce duchovní díla,

která hovoří o vymizení charismat v Novém zákoně.

Tyto závěry jsou z části pravdivé, i když je třeba současně zdůraznit, že charismata život církve nikdy zcela neopustila, nýbrž jsou uplatňována na „nenáhodných“ místech (jako jsou kláštery) a u „vyvolených“ osob (jako jsou svatí).

V každém případě je jisté, že horoucí modlitba a propuknutí charismat jdou ruku v ruce. V rozličných periodách obnovy v dějinách křesťanství jsou v přemíře zastoupeny fenomény, které dnes narážejí na odpor.

První naléhavost se týká křesťanů, aby o charismata usilovali. Charismata je zapotřebí odmytologizovat, zbavit je „svatozáře“, jako by se jednalo o milosti, které jsou rezervovány pro zvláště připravenou

a v blízkosti svatosti se nacházející elitu a které jsou mimo dosah širokého okruhu normálních věřících. Charismata jsou naopak součástí normálního křesťanského života a nepatří mezi výjimečné okrajové jevy, kterých je třeba se spíše bát, než je přijímat.

Charismata jsou prostě ve svých projevech a ve své aplikaci dosažitelná pro všechny, pochopitelně pokud má křesťanský život jisté kvality. A mimo to Duch Svatý je natolik svobodný, aby daroval své dary i osobě, jejíž životní způsob ještě nenese rysy svatosti, na což pak narážíme při svém pojetí morálky (které je někdy spíše moralizující).

Tato obnova nás otevírá pro dvě dimenze, které jsou zcela odlišné, a přece spolu navzájem souvisí: pro charismatický a pro mystický život, které oba vycházejí ze zkušenosti a vylití Ducha Svatého.

Uplatňování charismat, pokud je přijímáme ve správném postoji a prožíváme v péči o harmonický růst, přispívá k výstavbě církve, k účinnému hlásání a blahu všech (jak nás učí teologie charismat).

Ale toto uplatňování obsahuje také obdivuhodné povolání ke stále věrnější a hlubší modlitbě, k rozhovoru s Bohem, nejen u toho, kdo je nositelem charismat, ale uvnitř celé skupiny, která jej nese jako svůj úd sloužící svým bratřím. Odtud pramení povolání k mystickému životu, ke zkušenosti s Boží přítomností v modlitbě, k trvalému setkávání s Kristem „od srdce k srdci“, živenému svátostmi.

Životnost obnovy je tedy především tento mystický život, který se pak přelete do obdivuhodných a velkolepých děl zbožnosti, obětavosti nebo služby, při kterých ti, kteří je vykonávají, jsou živými svědky zmrtvýchvstalého Krista. Tuto životnost je třeba udržovat stůj co stůj, protože obnova bez charismat a bez mystického života by pozbyla svou původnost, svou sobě vlastní milost, plodnost a moudrost, kterou někdy lidé označují za bláznovství.

Svatý Tomáš Akvinský vypočítává tři kategorie charismat, i když nepoužívá přímo tento termín, nýbrž mluví o „zdarma udělených milostech“ (*gratis data*), tzn. o zvláštních milostech, které nejsou určeny pro posvěcení těch, kdo je obdrželi, nýbrž k blahu všech (1 Kor 12,7).

Teologie nás učí, že **charisma** je výraz pro patrnou a nezaslouženou **milost**.

Patrná (vnímatelná) milost: tzn. že prochází smysly, je viditelná, slyšitelná nebo hmatatelná. Duch je rozděluje podle svého úradku a bere na sebe riziko, že zraní ty zastánce víry, pro které je každá senzibilita vyloučena.

Bůh nemá strach ze znamení a dokazuje nám to v celém Písmu svatém, i když největší znamení, které způsobil, je znamení Jonášovo: Kristus ukřižovaný mezi nebem a zemí.

Dimenze znamení způsobených Ježíšem představuje významné komponenty zpráv evangelia (i když znamení sama nikdy nejsou cílem) a není žádného důvodu, proč by Bůh měl měnit své mínění.

Nezasloužená milost: tzn. že charisma vůbec nezávisí na osobní svatosti. Je darována zdarma, nikoliv jako odměna za zásluhy anebo jako propůjčené Boží vyznamenání, nýbrž jde o přijatou milost, abychom mohli bratrsky sloužit druhým.

Každá modlitební skupina má usilovat o charismata a modlit se v tom směru a být pozorná k Duchu Svatému, který se nikdy nemůže zapřít.

O těchto zdarma obdržených milostech (které nemají nic společného se sedmi dary Ducha Svatého) poznamenává sv. Tomáš, že některé jsou spojeny s poznáváním (modlení nebo zpěv v jazycích, prorocství, poznání, rozlišování), jiné s mluvením (slovo moudrosti nebo poznání), jiné s konáním (vedení, víra atd.).

Pokud jde o uzdravování a zázraky, chápe je sv. Tomáš jako charismata, která normálně doprovázejí každou řeč Božích vyslanců (jinak řečeno: kázání, radu, povzbuzování, nauku), aby jim dodala věrohodnosti. To je přesně to, co nám říká jí evangelia.

Mnozí kritikové namítají, že není nutné mluvit dodatečně o charismatech, protože ty aktivity, které měla charismata podpořit, v církvi již existují.

Je třeba pochopit, že ze zdravého uplatňování charismat vyplývá obzvláštní plodnost; plodnost, která se neváže pouze na určitou kompetenci spojenou s nějakou matérií, nýbrž přímo na milost; proto má jí zvláštní význam pro výstavbu církve.

Tak ten, kdo vyučuje, má daleko větší a konstruktivnější působnost, když má charisma vyučování. Proto není možno v žádném případě diskreditovat ty učitele, kteří se opírají v podstatě o naučené vědomosti a kompetence, kteří však současně ctí „Boží dary“ (ke kterým jsou zaváni, aby o ně prosili).

Mezi třemi kategoriemi charismat (podle sv. Tomáše) mohou se ta, která se vážou na poznání, nazvat souhrnně „prorocství“, přičemž charisma prorokování tvoří jen jeden aspekt.

Prorocství nejedná pouze o budoucích událostech, nýbrž také o pravdách víry, o kvalitách a smyslu životních událostí.

Proto usilovat o charismata není zapovězeno, ani se od toho neodrazuje (srov. 1 Kor 14,1), protože charismata jsou součástí našeho duchovního dědictví, záruka Ducha, kterého přijímáme. V žádném případě však nám je Bůh nedluží a nemůžeme je nárokovat. Duch je rozdává ve velké různosti, každému podle své vlastní volby a podle toho, co od něho Boží moudrost očekává k dobru všech (nikoliv jen jeho vlastnímu) a pro výstavbu Církve.

*Z Feu et Lumière 33/97 přeložil -ra
Zdroj: Archiv Světla*

VII. pouť moravských Matic

Členové moravských Matic se v neděli 7. května 2023 sešli ke společné pouti v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Velehradě. Mši svatou sloužil biskup Mons. Antonín Basler. Po mši svaté zástupci jednotlivých Matic představili své poslání, činnost a plány do budoucna. Pouti se zúčastnily: Matice velehradská, Matice svatoantonínská, Matice zašovská, Matice radhošská, Matice svatokopecká a Matice cyrilometodějská. Omluvila se Matice svatohostýnská. Odpoledne měli přítomní členové Matic jedinečnou příležitost prohlédnout si nově expozice podzemních prostor klášterního komplexu s vynikajícím výkladem Mgr. Petra Hudce. Jemu i pořadající Matici velehradské patří velké poděkování za krásné duchovní setkání doplněné o působivý historický zážitek.

Cyrilometodějskou víru našich předků, zachovej nám Pane!

Mgr. Daniel Dehner, předseda Matice cyrilometodějské

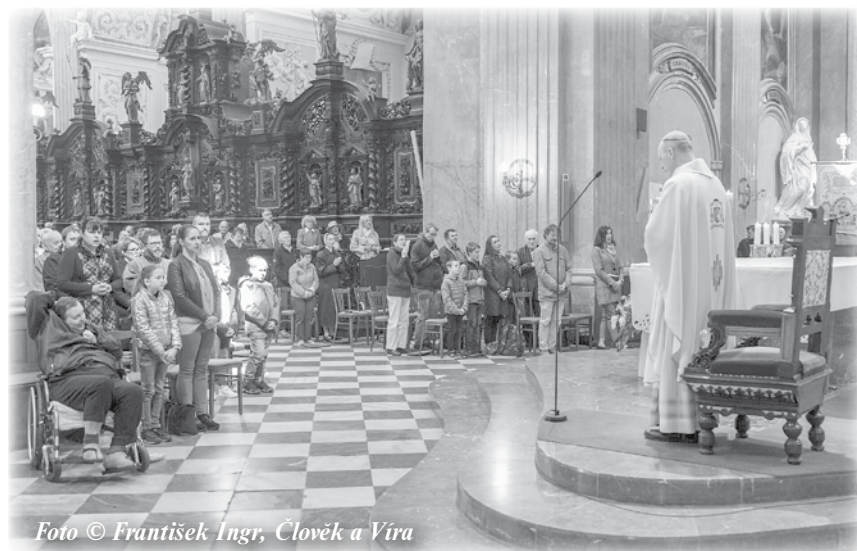

Foto © František Ingr, Člověk a Víra

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrdečněji zve na
NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN

konané v **pátek 30. června 2023 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.**

Přijměte pozvání putovat nocí **z lásky k Ježíši za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci.** Provázet nás bude rozjímání podle knihy **Dominika Chmielewského: Kecharitomene.** Pojdme se v tomto malém duchovním obrození ztratit v Marii, aby ona sama v nás začala jednat, žít a milovat.

ORGANIZACE POUTĚ: 21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) • **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně** (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler) • po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod. Na Svatý Hostýn je vyveze autobus před zahájením procesí.

Autobus pro poutníky **zastavuje na těchto místech:** KOJETÍN – od kostela Panny Marie v 19.45 hod. • KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana ve 20.00 hod. • HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru ve 20.15 hod. • HOLEŠOV – autobusové nádraží ve 20.30 hod. Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět. Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon: 606 484 928. • Doporučujeme si vzít podložku pod kolena.

Informace také na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

„Můj kněz je moje druhé já“

Již v roce 1958 čerstvě jmenovaný mladý profesor Joseph Ratzinger prozíravě rozpoznal, že naše Církev „se stala Církví pohanů... kteří se ještě nazývají křesťany, ale ve skutečnosti se stali pohany“. Naneštěstí se ukázalo, že měl pravdu. Dnes jsme svědky toho, jak se víra kolem nás vytrácí a Boží přítoky jsou stále prázdnější. V srdci Církve se šíří nevěra a hrozí, že ji úplně rozvrátí. Církev nepochybně potřebuje obnovu. Ta však může přijít jedině zevnitř, ze srdce Trojediného Boha - novým oživením prostřednictvím Ducha Svatého, Boží lásky, která se nám nejintenzivněji dává právě ve svátostech. Proto jsou potřební dobří, svatí kněží, aby nadále pokračovali v poslání Ježíše Krista a aby všem lidem všech dob zpřístupňovali milost vykoupení.

Ježíš - ideální obraz a vzor každého kněze

Ideálním obrazem a vzorem každého jednotlivého kněze je sám nejvyšší a věčný velekněz Ježíš Kristus. Svůj život vydal na kříži za celé lidstvo. Již při vstupu na svět - tak se píše v listě Židům - říká duše Bohočlověka Otcí: „...dal jsi mi tělo... Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli...“ (srov. Žid 10,5-7) Tuto bezmeznou a úplnou odevzdanost žil Ježíš v každém okamžiku svého pozemského života až po nejtěžší a nejbolestnější „ano“ v Olivové zahradě: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“ (Lk 22,42) Tímto způsobem se stal prostředníkem mezi Bohem a lidmi (srov. 1 Tim 2,5). A toto prostřednictví chce žít dále v každém knězi, aby tak daroval duším nadpřirozený život. Myslíme přitom na svatou zpověď anebo na svaté přijímání, v němž se nám Pán dává za pokrm, živí, uzdravuje a posvěcuje naši duši. Takovéto zázraky milosti může konat jen sám Bůh a dělá to rukama těch, kterým k tomu dává plnou moc, skrze kněze.

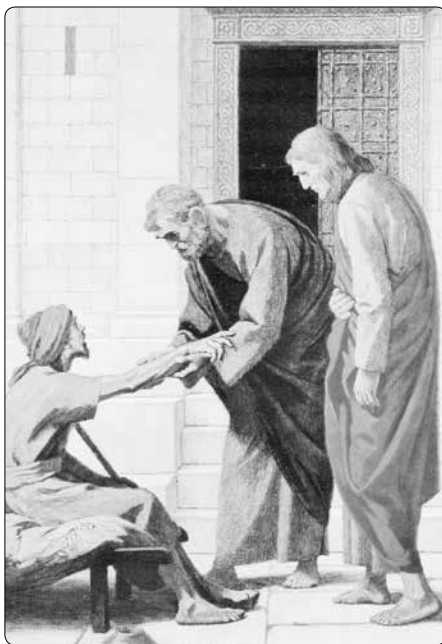
Při každém kněžském svěcení se do duše novokněze vtiskuje nesmazatelná pečeť, která ho činí podobným Kristu, nejvyššímu knězi. Pak ale kněz musí spolupracovat s touto svátostnou milostí, aby se ona mohla projevit v celé své plnos-

ti. To se uskutečňuje postupně, když se kněz zřiká vlastního já, svých přání a tužeb, aby ho mohla stále více naplňovat Ježíšova přání a touhy, milosrdenství Božského Srdce, aby tak mohl svěřené duše zapálit a hrát Boží láskou.

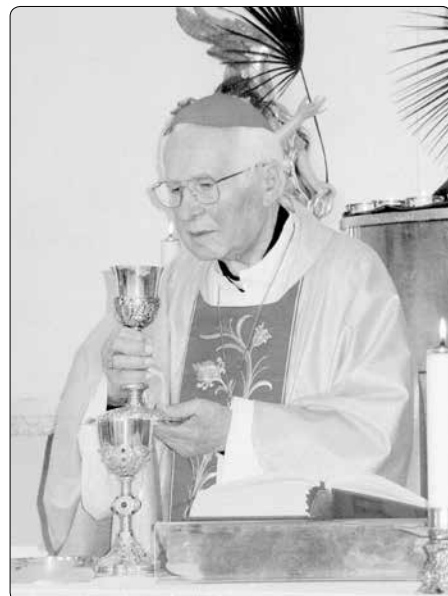
V knězi koná Ježíš

Ať je hříšníkem, anebo světcem, v plně vysvěceném knězi při vysluhování svátostí koná sám Kristus. Je to Ježíš v knězi, který hříšníkovi říká potěšující slova: „Rozhřešuji tě...“ A opět je to Pán, který při mši svaté vyslovuje skrze kněze slova proměňování: „Toto je moje tělo... Toto je moje krev...“ Zázrak proměny chleba a vína se uskuteční, a to nezávisle na morální integritě celebranta. Proto bychom se neměli tak moc dívat na lidské slabosti či osobitosti našich pastýřů a už vůbec bychom se tím neměli nechat odradit, když jde o přijímání svátostí. Ve skutečnosti je mnohem prospěšnější nediskutovat o chybách kněží, ale modlit se za ně a prokazovat jim dobro.

Don Dolindo Ruotolo, Boží služebník z Neapole, jenž je dobře znám z nověny odevzdanosti, to jednou humorným a velice výstižným způsobem vysvětlil jedné ze svých duchovních dcer: „Nešla sis

Ježíš sám popsal apoštolům své Srdce: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.“ (Mt 11,29)

Biskup Pavol Mária Hnilica SJ

dnes ráno do banky pro výplatu?“ zeptal se don Dolindo. „Ano, otče.“ - „A jaký byl pokladník? Neměl náhodou křivý nos a nešilhal? Protože pokud by byl škaredý, tak já bych tu výplatu odmítl.“ - „Ale otče, co to říkáte? Proč by mě měl zajímat pokladníkův křivý nos? Dává mi výplatu. A to je všechno, co mě zajímá!“ - „A proč potom, když jdeš ke svaté zpovědi, aby sis vyzvedla Pánovu milost, kritizuješ kněze a říkáš: »Když není svatý, nepůjdu k němu!« On je přece správcem vykupitelské krve Krista. Co se staráš o ostatní? Zda je kněz dobrý, anebo špatný - to tě vůbec nemusí zajímat. Zda je dobrý, anebo špatný, jeho vysvěcení a pověření ke zpovídání, které přijal od biskupa, ti musí stačit. Kněz čerpá z pokladnice Církve, která je bohatá na Kristovy zásluhy. Pamatuji na to.“

Ano, kdo si uvědomí, že Ježíš koná v knězi, ten chápe slova svatého faráře z Arsu: „Ó, jak velký je kněz! Kdybych potkal kněze a anděla, tak bych nejprve pozdravil kněze a potom anděla. Kdybych potkal kněze a anděla, vzdal bych úctu nejprve knězi a až potom andělovi.“

Kněz podle Srdce Ježíšova

Jak velká je to výzva pro člověka, aby dokázal unést zodpovědnost tak náročného povolání! Den za dnem musí kněz opouštět své vlastní „já“, aby mu mohl Ježíš darovat své Srdce, svoji lásku k duším, Srdce plné dobroty a pokory. Velké rakouské mystičce a duchovní matce kněží

Marii Sielerové (1899–1952) Pán zjevil, že chce svým kněžím darovat úplně nově milosti, aby tak mohl skrze ně obnovit Církev: „Kněz má být druhým Kristem... Moje Srdce má být jeho srdcem... vždyť před dušemi zastupuje mne.“

Rovněž ctihodné francouzské sestře Louise Margueritě Claret de la Touche (1868–1915) z Řádu navštívení Panny Marie vysvětlil Pán Ježíš již v červnu 1902: „Můj kněz je moje druhé já. Miluji ho, ale musí být svatý... Ale i on je pouze člověk a musí jím být. Musí cítit slabosti, boje, bolesti, pokušení, obavy a vzpoury člověka. Musí zažít vlastní bídu, aby byl milosrdný; a musí být také silný, čistý a svatý, aby mohl posvěcovat duše. Aby mohl milovat, můj kněz musí mít velké, něžné, vroucí a silné srdce... Jak moc mě musí kněz milovat! Musí milovat mě... Musí milovat duše jako své děti. Který otec musí milovat tolik dětí jako kněz?“

Není to spíše tak, že v hloubi svého srdce nehledáme v knězi jeho šarm anebo jeho lidské schopnosti, ale chceme v něm potkat Boha? Aby však Ježíš mohl žít v knězi, musí kněz žít z Ježíše. Musí být mužem modlitby, milosrdného srdce a pokory, ochotný obětovat se, aby se tak mohl zcela odevzdat záměrům svého Mistra.

Takovým pastýřem byl svatý Filip Neri (1515–1595), velký apoštol Říma. V předvečer svátku Letnic v roce 1544, ještě před svým kněžským svěcením, se šel 29letý Filip modlit do katakomb sv. Šebestiána na Via Appia. Dělal to často. Najednou pocítil, jak jím pronikl Duch Svátý a rozpálil ho takovou láskou, že se jeho hrud' v oblasti srdce dokonce viditelně rozšířila. Přitom se mu zlomila dvě žebra a na tom místě se mu vytvořil otok o velikosti pěsti. Pán Bůh mu skutečně daroval svoje Srdce. Proto tento zapálený pastýř duší rád otcovsky přivinul na své srdce nemocné a ty, kteří k němu přicházeli na svatou zpověď. Mnozí byli přitom zázračně uzdraveni anebo v jediném okamžiku osvobozeni od pokušení a duševních utrpení. Věru, čím víc je kněz sjednocen s Bohem, tím účinnější je jeho působení na svěřené duše.

Víra v kněžské poslání

Ježíš knězi při svěcení odevzdává nejen božské pravomoci, ale svěřuje mu

i své vlastní poslání, tj. zjevovat Otce lidstvu a ohlašovat Boží království slovem i skutkem. „Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očisťujte, demony vymítejte.“ (Mt 10,8) Ve Skutcích apoštolů čteme o působivých zázracích, které konali po Letnicích apoštolové, první kněží a biskupové. Co bylo jejich tajemstvím? Pán Ježíš to vysvětluje Marii Sielerové: „Když jsem konal zázraky milosti, tak jsem to činil v mých apoštolích... Žil jsem v nich; oni věřili ve mne, svého Mistra; to bylo tajemství jejich moci.“ Tato živá víra je tedy rozhodujícím faktorem, který musíme našim kněžím zcela nově vyprošovat a zprostředkovat, protože jak říká Pán Ježíš dále: „V kněžích téměř úplně zanikla víra v jejich kněžství.“ A přesně to je hlavní příčina jejich bezmocnosti.

Mše svatá – středobod kněžského života

Plný dobroty a lásky ukázal Pán Ježíš Marii Sielerové cestu, jak může kněz oživit svoji víru. Piše o tom ve svém duchovním deníku: „Východiskem a středobodem obnovy kněží je úplné obětování sebe samých při mši svaté. Kněz má být jedna oběť s božským Vykupitelem a nejvyšším knězem... Proto ani vnější činnost v působení kněze není to nejvíce rozhodující, ale nejvyšším a neúčinnějším je v první řadě jeho vnitřní duch.“

Pán Ježíš zdůrazňuje: „Ať je moje přítomnost v Nejsvětější svátosti středobodem jejich kněžského života. Tady ať najdou přítele, který je chápe; tady ať najdou sílu úplně se obětovat... Jsem u nich tak blízko a chci jim dát všechno!“

Významný slovenský biskup, vyznavač Pavol Mária Hnilica SJ (1921–2006) často vyprávěl, jak v tehdejších komunisty řízeném Československu byli téměř všichni řeholníci během tzv. barbarské noci z 13. na 14. dubna 1950 zatčeni a převezeni do soustředovacích táborů: „O půlnoci nás vzbudily hlasité údery na dveře a pak nás posadili do autobusů. Byl jsem tehdy teprve seminarista a mým nejvyšším ideálem bylo stát se knězem. Často jsem se v nebezpečí života během druhé světové války modlil: »Pane, jsem připraven všechno ztratit, ale prosím, nechej mě žít, abych aspoň jednou ve svém životě mohl sloužit mši svatou!«

Ale v tom okamžiku během oné hrozné noci se moje naděje rozplynuly. Abych se zbavil těchto těžkých myšlenek, otevřel jsem Písmo svaté, které se mi v posledním okamžiku podařilo propašovat, a četl jsem slova: »Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?« (Lk 24,26) Zapomněl jsem na všechno kolem sebe, na policisty, na cestu do neznáma a cítil jsem, že jsem zcela skryt v Boží ruce. Do mého srdce vstoupil hluboký pokoj a já jsem zcela nově pochopil své kněžství: Být knězem je především účast na Kristově kříži. Poprvé v mém životě jsem dokázal Bohu vyjádřit svoji připravenost zemřít bez toho, abych se stal knězem, protože jsem pochopil, že jsem pro tuto hodnost netrpěl dostatečně. Avšak Pán to vedl jinak. Nesčetněkrát jsem mohl sloužit oběť na oltáři.“

Až do konce života bylo slavení mše svaté nejdůležitější a nejvzácnější hodinou dne, kterou Pavol Mária Hnilica nikdy nepromeškal a na kterou se vždy s vděčností a soustředěním připravoval.

Panna Maria a kněz

Z kříže svěřil Pán Ježíš své Matce apoštola Jana a s ním všechny kněze. K nim patří i P. Johannes Reus, omilostněný jezuita, který 31. května 1943, když rekapituloval svých 50 let kněžství, vyznal: „Připadám si jako jedna z mariánských svatyní, jejíž stěny jsou pokryty votivními tabulkami s nápisy: Maria pomohla... Za to, že jsem i navzdory své nehodnosti dostal čest být knězem, vděčím Matce... U každé dobré myšlenky, u každého dobrého rozhodnutí, u každého skutku lásky byla ona a je to stále ona, která to umožnila: Maria pomohla. Zvenku či zevnitř, na těle i na duši – všude je napsáno: Maria pomohla... Ať mě ona udělá svatým!“

* * *

Milí čtenáři, společně jsme se podívali na vzešené povolání kněze. Kéž nás to povzbudí k modlitbě za ně a podníti ke každodenním osobním obětím za kněze, aby oni mohli být skutečnými svědky milosrdné Boží lásky v tomto světě.

*Z Vítězstvo Srdce 147/2022
přeložil a upravil -dd-*

Maminka Markéta (17)

Život matky Dona Boska

Kapitola 18

NA CESTĚ DO CHIERY

Maminka na Sussambrinu, Jeník v Chieri

Na podzim roku 1831 je Josef silný 18letý mladík. Po dohodě s matkou a bratrem se rozhodne zanechat Becchi. Spolu se svým přítelem Guiseppem Febbrarem získal od rodiny Matta pronájem statku Sussambrino. Tento statek má solidní dům spolu s vinicí, která se rozprostírá mezi Becchi a Castelnuovem.

Kolem 11. listopadu, svátku sv. Martina, bylo stanoveno přestěhování. Maminka Markéta opouští se smutnou vzpomínkou v srdci tento nedokončený venkovský domeček, kde se narodily děti a zemřel její manžel. Čas od času se tam bude vracet, aby nenechala zpustnout malé kousky pole a nenechala zpustnout také místnosti, které jim patřily. Jeník přišel s bratrem a s maminkou na Sussambrino a spočítal vydání, která ho budou čekat na škole v Chieri. V tomto městě 12 km od Castelnuova a 10 km od Turína měly veřejné školy (nazývané „kolej“) dobrou úroveň. Byly dokonce klasické jako „vzdálená část univerzity v Turíně“.

Jeník začne podruhé znovu, „od začátku“. Zapiše se do první klasické přípravné třídy (nazývané šestá třída) a během téhož školního roku 1831–32 se pokusí přeskóčit do druhé přípravné třídy (nazývané pátá třída), a když to bude možné, tak do „první latinské třídy“. Pak ho čekala druhá a třetí „latinská“, pak rok „humanitní třídy“ a „rétorická“ třída.

*„Když budete spokojená,
tak vezmu dva pytle“*

S problémem studia se musela vyřešit i ekonomická otázka. Každý rok bude muset platit „školné“, které činilo 12 lir, bude muset koupit také knihy a ubytovat se na privatě. Bude to nejnižší možná cena. (Ta nejnižší cena byla 21 lir na měsíc.) Abychom si představili, jak toto číslo odpo-

vídalo tehdejší době, tak si musíme uvědomit, že pracovník v továrně na hedvábi v Chieri vydělával 1–2 liry za den. Pracovnice žena 60–80 centů z liry.

Don Secondo Marchisio ihned po smrti Dona Boska chodil po kopečcích kraje Morialdo a Castelnuovo, aby sesbíral vzpomínky na jeho mládí. Na straně 7 svých sešitů napsal toto:

„Slyšel jsem to od očitých svědků: Maminka Markéta připravila výbavu nejnужnější v té době, aby poslala svého syna na studia. Jan Bosco si všiml, že jeho matka byla v dosti obtížné situaci, byla v nouzi. Proto jí jednoho dne řekl: »Když budete spokojená, vezmu dva pytle a navštívím každou rodinu v našem okolí a udělám sbírku.« Markéta souhlasila a Jeník chodil od domu k domu a prosil pro lásku o něco, aby mohl jít studovat do Chieri. Nasbíral brambory, ovoce, proso, sýr a 11 emina (emina = 23 l) pšenice, od několika lidí dostal i nějaký ten peníz. Nějaký pan Giovanni Bechiz, protože mu nemohl nic dát, mu vše odvezl zdarma do Chieri.“

Jedna odvážná žena z Becchi, která v těch dnech musela jít něco vyřídit do Castelnuova, šla za panem farářem donem Dassanem. Řekla mu jasně a nahlas, že pan farář by jako první měl pomoci vynikajícímu mladíkovi, který šel studovat proto, aby se stal knězem. Neměl by ho nechat chodit žebrat. Don Dassano o ničem nevěděl. Informoval se tedy o všem. Nasbíral mezi některými velkodušnými lidmi malou sumu a poslal ji Markétě. Vyzval ji také, aby promluvila s paní Lucií Matta, vdovou, která se teď přestěhovala do Chieri, aby pomáhala svému synu, studentovi.

Byl to výborný nápad. Markéta promluvila s paní Lucií, která se rozhodla být nablízku svému synovi, protože se mu moc studovat nechtělo. Jeník bude bydlet v jejím domě. Penze byla stanovena na 21 lir, avšak Markéta ji bude moci částečně zaplatit moukou a vínem. Jeník se také snažil pomáhat synovi paní Lucie

ve studiu a dělat domácí práce: od sekání dřeva do kamen až po věšení prádla. Don Secondo Marchisio dále na sedmé straně svého sešitu píše: „Filipello Giovanni, přezdívkou Balada, měl čtrnáct let, když potkal Markétu Bosco s Jeníkem na cestě do Chieri. Protože se Markéta musela postarat o dům, poprosila Filipella, aby doprovodil až do Chieri jejího syna, který tam šel studovat (jít pěšky sám 15 kilometrů po venkovských cestách s nějakou sumou peněz v kapse bylo nebezpečné). Filipello souhlasil a dostal od Markéty jako odměnu, že ho doprovodil do Chieri, několik soldů.“

Na straně 9 svého sešitu Don Marchisio dodává: „S měsíční penzí 21 lir šel do Chieri studovat a bydlel u paní Lucie Marie Matta. Byl tam u ní dva roky, ale kvůli dobrému chování mu odpustila penzi, a tak si mohl z těch peněz koupit knihy a oblečení.“ Po poledni, když přišli Jeník a jeho přítel Filipello do Chieri, přišla také maminka Markéta. Šli do domu paní Lucie Matta. Markéta jí představila svého syna a předala jí první pytle s potravinami, které Giovanni Becchi přivezl s výbavou. „Zde je můj syn,“ řekla, „a zde je první část penze. Udělala jsem to, co jsem měla udělat. Můj syn udělá to, co dělat má, a doufám, že s ním nebudete nespokojená.“ Dojatá, ale spokojená se tato šestačtyřicetiletá maminka vrátila na statek Sussambrino. Skutečně udělala to, co měla udělat.

(Pokračování)

*Redakčně upraveno
Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,
Život matky Dona Boska.
Překlad P. Jan Ihnát. Matice
cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2006.
(Kniha je vyprodaná.)*

KNIHOVNIČKA

Pondělí 29. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Antonín Randa – novinář
6:25 Meandry řeky Odry **6:50** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **7:10** Buon giorno s Františkem
7:50 V pohorách po horách: Toulání Lednicko – Valtickým areálem **8:05** Koruna pro českého krále **9:10** 50 let Boží milosti **9:25** Outdoor Films s Viktorií Lörinczovou a Tomášem Vaňourkem: Cesta jako zádná ze sta **10:55** Duchovní krajina Novohradských hor: Cetviny **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:15** Evropská katolíci v utajení – Kosovo **13:45** Hraj, skákej, křič, ale hlavně konej dobro **14:00** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **14:35** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Vranovská přehrada **14:55** Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o oduznání Mnichova z vojenského pohledu **16:05** V souvislostech **16:30** Příběh růžence: Nyní i v hodinu smrti naší **18:05** Sedmihlásky: Ja by sobě zazpivala **18:10** Příběhy Starého zákona: Spravedlivý Job **18:20** Církev za oponou: Seminář **18:40** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina – Nízký Jeseník **18:50** Vezmi a čti: Květen 2023 [P] **19:10** Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokušení **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:35** V pohorách po horách: Skalná Alpa – Velká Fatra **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak to vidí...: Tomáš Halík [L] **21:20** Nebe nad hlavou [P] **21:35** Guyanská Diana **22:05** Kulatý stůl **23:30** Příběh Růžencového oltáře **0:00** Večer chval (99. díl): Lamačské chvály **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 30. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: František Radkovský – biskup
6:25 Princ, který si vybral Dona Boska **7:10** Kmochův Kolín 2019: Monsternokontert blok A **7:55** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Salamounovy ostrovy **8:10** Dokořán: S Janou Vohralíkové **9:30** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahradce **9:50** V souvislostech **9:50** V pohorách po horách: Kopaň **10:00** Noční univerzita: Milona von Habsburg – Šířitelé pokoje **10:45** Špenátové palačinky z Kostelního Vydří **10:50** Jarmek aneb Pokračovat a vydržet **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Květen 2023 **13:05** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **13:45** V pohorách po horách: Toulání Lednicko – Valtickým areálem **14:05** Jak potkávat svět: Se členy Janáčkova kvarteta **15:25** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **15:40** Nebe nad hlavou **16:00** Muzikanti, hrajte **16:35** Groteský Bustera Keatona: Když se Frigo ženil **17:30** Harfa Noemova: Ivo Hrachovec zpívá Biblické písně A. Dvořáka **18:05** Sedmihlásky: Ja by sobě zazpivala **18:10** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **18:15** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **18:45** Církev za oponou: Život kněze **19:00** Hluk **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** Zpravodajské Noeviny: 30. 5. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo: Prevence Parkinsonovy nemoci [L] **21:10** Na startu [P] **21:30** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) **21:40** Naši – osobnosti lidové kultury – Marie Pachtová **22:05** Hector Berlioz: Harold v Itálii: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **23:00** Hidden – Skrytá krása **23:10** Terra Santa News: 24. 5. 2023 **23:30** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **0:00** Libérie – Rýmy a rytmy Libérie **0:30** Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika **0:40** Můj chrám: Kateřina Koubová, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 31. 5. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Petr Bratský – politik a skaut
6:25 Hrajeme si: Rožnovské slavnosti 2019 **7:20** Zpravodajské Noeviny: 30. 5. 2023 **7:45** Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o oduznání Mnichova z vojenského pohledu **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** V pohorách po horách: Soláň – Vsetínské vrchy **10:15** Groteský Laurela a Hardyho: Laurel a Hardy v cizinecké legii **11:30** Živě

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Strýček Emu: Letnice **13:00** Vladimír Merta trio na Folkových prázdninách **13:40** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Michalová Mikšíková **14:05** Outdoor Films: Zdravý životní styl pro děti **15:40** Setkání: Marek Yvorný – Chlumek u Luže **15:50** Orient Express **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 5. 2023 **16:20** Profesor Otto Wichterle **16:40** Jak to vidí...: Tomáš Halík **18:05** Sedmihlásky: Ja by sobě zazpivala **18:10** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernardy **18:15** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **18:35** Familie Korbel – Příběh z druhé strany [P] **18:50** Terra Santa News: 31. 5. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Galerie ve Velké Rači **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:10** Adorace [L] **22:15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Oduštění **22:50** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **23:20** Generální audience papeže Františka **23:40** V pohorách po horách: Hruboskalsko **23:55** Výpravy do divočiny: Oceánologie – nové objevy korýšů **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 6. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Jan Royt – ikonograf a historik
6:30 Nebe nad hlavou **6:45** V pohorách po horách: Chabeneč – Nízké Tatry **6:55** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Na Tesáku **8:20** Naši – osobnosti lidové kultury – Marie Pachtová **8:40** Vezmi a čti: Květen 2023 **9:10** Harfa Noemova: Ivo Hrachovec zpívá Biblické písně A. Dvořáka **9:30** Setkání: Ondřej Benešik – kaple ve Strání **9:40** Terra Santa News: 31. 5. 2023 **10:00** Kulatý stůl **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Janou Vohralíkové **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Nic než národopis **14:45** Na elektrokole na st. hrad Liptov [P] **14:55** Zpravodajské Noeviny: 30. 5. 2023 **15:20** Outdoor Films: Zdravý životní styl pro děti **16:55** Barberbieni **18:05** Sedmihlásky: Ja by sobě zazpivala **18:10** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:15** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **18:40** Šípková Růženka: Divadlo Víti Marčíka **19:30** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět [L] **21:30** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **21:50** Dědek a jeho kreslený svět: Lenošeni zlé vždy není **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Duchovní krajina Novohradských hor: Cetviny **0:35** Pustevny **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 2. 6. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Tomáš Špidlík – jezuita a kardinál – I. díl **6:30** Putování Modrou planetou: Austrálie **7:15** Zpívá celá dědina: Protivanov **8:50** Dědek a jeho kreslený svět: Umírání zradou **9:10** Groteský Laurela a Hardyho: Soupeři **9:30** Ghana – Příběh dětí duchů **10:00** Jak to vidí...: Tomáš Halík **11:10** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Nad' a Urbánková, Želivský klášter **13:10** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Krajina okolo Javořice **13:35** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:05** Outdoor Films s Jiřím Honem (56. díl): Fotografující poutník **15:40** Milosrdní bratři v Čechách a na

Moravě **16:25** Když bolí tělo: Prevence Parkinsonovy nemoci **17:30** Zachraňme kostely: Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **18:05** Sedmihlásky: Ja by sobě zazpivala **18:10** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světla **18:15** V pohorách po horách: Gruň – Beskydy **18:55** Koncert Iva Hrachovce a Ireny Szurmanové [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Červen 2023 [L] **21:20** Můj chrám: Profesor Jan Royt, prorektor Univerzity Karlovy v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha **21:40** Tichý hlas pod věží: Čáslav – město Panny Marie **22:05** Dobrodružství před kamerou **23:10** Cvrlikání (90. díl): Ponk **0:20** V pohorách po horách: Toulání Lednicko – Valtickým areálem **0:30** Dokonalá radost **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 6. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Tomáš Špidlík – jezuita a kardinál – II. díl **6:25** Příběhy psané životem: Poznávám, a přesto věřím **6:55** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín **7:30** Barvy vůně a větru **7:55** Sedmihlásky: Ja by sobě zazpivala **8:00** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **8:25** Animované biblické příběhy: Znamenání času **8:55** Strýček Emu: Letnice **9:05** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **9:40** Muzikál Judit **10:50** Viac ako pieseň (1. díl): Rieka Života a pieseň Dávam všetko **11:10** Nebe nad hlavou **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín: Rockefellerovo archeologické muzeum v Jeruzalémě **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z kostela Povýšení svatého Kříže a Panny Marie Sedmibolestné na Cvilíně 2019 **13:30** Pod lampou **15:30** Setkání: Pavla Lowentalová **15:40** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maleský (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **16:15** Haná úrodná a neznámá: MFF Strážnice 2022 **18:00** Slovo na neděli: Slavnost Nejsvětější Trojice **18:20** Harfa Noemova: Leoš Janáček: Po zarostlém chodníčku **18:45** Setkání: Jaromíra Vítková – kostel svatého Jakuba Staršího a židovská synagoga **18:55** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Štěstí trochu jinak **19:45** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Markem Skarkou: Exoplanety [P] **20:45** V pohorách po horách: Moravský kras [P] **20:55** Mezi pražci: Červen 2023 **21:45** Láska za časů korony [P] **22:35** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů **23:40** Vezmi a čti: Květen 2023 **0:00** Výpravy do divočiny: Do tropů Afriky **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 4. 6. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Tomáš Špidlík – jezuita a kardinál – II. díl **6:25** Nikaragua: Pán, záruka míru **6:55** Groteský Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **7:40** Na startu **8:00** Slovo na neděli: Slavnost Nejsvětější Trojice **8:30** Jak potkávat svět **9:55** Nebe nad hlavou **10:10** Poutnickí časů [P] **10:30** Mše svatá: Slavkov u Brna [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:15** Přejeme si... [P] **12:30** V souvislostech **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:30** Muzikanti, hrajte **14:10** Hlubinami vesmíru s dr. Markem Skarkou: Exoplanety **14:50** Láska za časů korony **15:40** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Oduštění **16:20** Duchovní krajina Novohradských hor: Svatý kámen [P] **16:50** Dokořán: S Evou Čerešňákové **17:40** V pohorách po horách: Ankogel – Vysoké Taury **18:00** Sedmihlásky: Pasecký louky **18:05** Animované biblické příběhy: Nebeské království **18:30** Ovečky: Slavnost Nejsvětější Trojice **18:55** Strýček Emu: Kamarádství **19:05** Setkání: MUDr. Vít Kaňková – křížová cesta u Mysliboře **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Ty máš teda ránu **19:40** Zakarpatská Ukrajina **19:45** Přejeme si... **20:05** S chutí přes práh [P] **20:25** Dekalog VII.: Sedm příkázání **21:25** Naši – osobnosti lidové kultury – Naděžda Urbášková [P] **21:45** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **22:40** Když bolí tělo: Prevence Parkinsonovy nemoci **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 29. 5. o 20:20 hod.: A teraz čo? (Ostalo Sväté písmo v priebehu storočí nezmenené?)

Je to, čo čítame vo Sv. písme, presne to, čo evanjelisti zaznamenali? Ako si môžeme byť istí, že cirkev v priebehu storočí neurobila vo Svätom písme nejaké zmeny?

Utorok 30. 5. o 21:20 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (kostol Najsvätejšej Trojice)

V srdci starého Jeruzalema sa vypína nádherná katedrála zdobená kupolami a zvoncami. Je to ruský chrám Najsvätejšej Trojice.

Streda 31. 5. o 13:05 hod.: Na ceste v rodine (adopcia – tajomná cesta detí z neba)

Manželia Mária a Ján Čižmárikovci pri otázke, odkiaľ sú ich deti, odpovedajú, že k nim prišli z neba. V súčasnosti sú rodičmi štyroch osvojených detí, o ktorých sa s láskou, ale aj odbornosťou, keďže sú obaja pedagógovia, starajú.

Štvrtok 1. 6. o 16:50 hod.: Vyvolení

Dojemný príbeh bez zbytočných slov. Hovorí o priateľstve no záro-

veň rivalite dvoch detí. Tie medzi sebou bojujú o to, kto z nich bude „vyvolený vodca“, akým bol Mojžiš. Autorka inšpirovaná krásou prírody vyzdvihuje detskú nevinnosť a dôveru v Boha.

Piatok 2. 6. o 16:35 hod.: Honduras: Skôr, než odídu

Drogy, násilie a extrémna chudoba. Honduras bol a stále je krajinou migrácie. A tá nelegálne je príčinou mnohých úmrtí. Ale aj tu sú iskričky nádeje – misionári, zdravotníci, ktorí v mene Krista robia všetko preto, aby tu ľudia mali lepší život.

Sobota 3. 6. o 14:30 hod.: Kruciata

Mučeníci z Peruánskych Ánd – blahoslavený Zbignej a Michal sa nedali zastrašiť teroristami. Vtedy nepremárnili svoj život a teraz zachraňujú svet. Ich odvaha inšpirovala vznik modlitbovej kruciáty za pokoj pre svet ohrozený terorizmom.

Nedeľa 4. 6. o 16:15 hod.:

Don Diana: Pre lásku k môjmu ľudu

Životný príbeh kňaza, ktorý svoj život zasvätil boju proti mafii.

Liturgická čtení

Nedeľa 28. 5. – slavnosť Seslání

Ducha Svätého

1. čt.: Sk 2,1-11
 Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34
 Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)
 Nebo: *Aleluja.*
 2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13
 Ev.: Jan 20,19-23

Pondělí 29. 5. – památka Panny Marie, Matky církve

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 nebo Sk 1,12-14
 Ž 87(86),2.3+5.6-7
 Odp.: 3 (*Slavné věci se o tobě vypravují, město Boží!*)
 Ev.: Jan 19,25-34

Úterý 30. 5. – nezávazná památka sv. Zdislavy (v českých diecézích a v brněnské diecézi památka, v litoměřické diecézi svátek)

1. čt.: Sir 35,1-15 (řec. 1-12)
 Ž 50(49),5-6.7-8.14+23
 Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
 Ev.: Mk 10,28-31

Středa 31. 5. – svátek Navštívení Panny Marie

1. čt.: Sof 3,14-18 nebo Řím 12,9-16a
 Iz 12,2-3.4bcd.5-6
 Odp.: 6b (*Vládne nad vámi Svatý Izraele.*)
 Ev.: Lk 1,39-56

Čtvrtek 1. 6. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

1. čt.: Gn 22,9-18
 nebo Žid 10,4-10
 Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 Ev.: Mt 26,36-42

Pátek 2. 6. – nezávazná památka sv. Marcelína a Petra

1. čt.: Sir 44,1.9-13
 Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b
 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.*)
 Ev.: Mk 11,11-25

Sobota 3. 6. – památka sv. Karla Lwanga a druhů

1. čt.: Sir 51,17-28 (řec. 12-20)
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)
 Ev.: Mk 11,27-33

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. KVĚTNA – 3. ČERVNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 5.		PO 29. 5.		ÚT 30. 5.		ST 31. 5.		ČT 1. 6.		PÁ 2. 6.		SO 3. 6.	
Antifona	679	764	1653	1870	1166	1295	1378	1544	1197	1329	1213	1346	1692	1907
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	679	764	1653	1870	1376	1540	1378	1544	1198	1330	1213	1346	1693	1907
Antifony	680	765	1151	1279	1167	1541	1379	1545	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	813	914	1152	1280	1167	914	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	680	765	1654	1871	1170	1541	1380	1546	1201	1334	1217	1351	1693	1908
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1655	1872	1376	1542	1380	1546	1202	1334	1218	1351	1694	1908
Prosby	680	765	1655	1872	1171	1992	1380	1546	1202	1334	1218	1351	1694	1908
Závěrečná modlitba	681	766	1656	1873	1377	1542	1381	1547	1202	1335	1386	1553	1386	1553
Modlitba během dne:														
Hymnus	643	723	1156	1285	1172	1301	792	890	1203	1335	1219	1353	1233	1369
Antifony	681	766	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	682	767	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	683	769	1159	1288	1175	1305	1381	1547	1206	1338	1221	1356	1236	1372
Závěrečná modlitba	684	769	1159	1288	1175	1305	1381	1547	1206	1339	1222	1356	1236	1372
Nešpory:														
SO 27. 5.														
Hymnus	641	721	641	721	1660	1877	1377	1542	1660	1877	1207	1340	1223	1358
Antifony	676	760	685	770	1161	1290	1177	1543	1381	1549	1208	1341	1224	1358
Žalmy	676	760	685	770	1161	1291	1177	1997	1661	1878	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1663	1880	1180	1543	1382	1549	1211	1344	1226	1361
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1664	1881	1377	1543	1383	1549	1211	1344	1227	1361
Prosby	678	763	687	773	1664	1881	1180	2000	1383	1550	1211	1345	1227	1362
Záv. modlitba	679	763	681	766	1656	1873	1377	1542	1381	1549	1212	1345	1386	1553
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

PRO DĚTI, MLÁDEŽ A KATECHEZI V RODINÁCH

**VŠE, CO POTŘEBUJI ZNÁT
K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ**
• ZÁKLADY VÍRY V KVÍZECH,
MODLITBÁCH, OBRÁZČÍCH,
OTÁZKÁCH A ÚKOLECH

*Napsala Camille Pierreová • Ilustrovaly
Éléonore della Malva a Madeleine*

*Bruneletová • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková
Redakce Markéta Protivánková • Odpovědná redaktorka
Kristína Veselá*

Ve svatém přijímání získáváme ten nejkrásnější dárek na světě: Ježíše, který dal svůj život za všechny lidi. Děti v této knížce objeví krásu svátosti eucharistie i to, jak se připravit na svátost smíření. Kvízy, modlitby, obrázky, tvoření, úkoly a doplňovačky – celkem přes 100 aktivit – přispějí k jejich hlubšímu pochopení mše svaté a k tomu, aby s láskou přijaly Ježíše do svého života.

*Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Brož., 190x240 mm, 112 stran, 349 Kč*

**VYPŘÁVĚJ MI O JEŽÍŠI • BIBLICKÁ
ČÍTANKA PRO KATECHEZE V RODINÁCH**
*Katecheze Josef Hrdlička • Ilustrace Zdirad
J. K. Čech • Úvodní slovo Jan Graubner*

V desítkách kapitol doprovázených poetickými barevnými ilustracemi jsou biskupem Josefem Hrdličkou biblickým stylem převyprávěny četné příběhy Starého zákona a evangelia a z nich pak vyrůstají laskavá, moudrá zamyšlení pro každodenní krůček na cestě k Božimu království, neboť „Boží slovo má denně probouzet, osvobozovat, inspirovat, těšit, ale i naléhavě burcovat“. Závěrečné verše jednotlivých kapitol, poučení o starozákonních předobrazech, ba i samotné pokyny k vedení

katecheze v rodině naplňují autorův náročný záměr duchovně obdařit každého z rodiny bez ohledu na věk a věroučnou vyspělost.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání
Váz., 160x236 mm, 200 stran, 269 Kč*

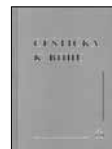
CESTIČKA K BOHU

P. Ferdinand Neubauer • Výtvarný doprovod Božena Brablecová

Modlitební knížka pro děti s kresbami Boženy Brablecové. Malým čtenářům pomůže k pochopení základů křesťanské víry (modlitba, den s Bohem, křest, bířmování, příprava ke sv. přijímání a ke svátosti smíření), starší si své znalosti prohloubí a dále rozšíří (svátost manželství, svěcení kněží, křížová cesta). Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Dotisk šestého vydání • Váz., A6, 198 stran, 159 Kč

PER • PŘÍBĚH JEDNOHO CHLAPCE
Klemens Tilmann

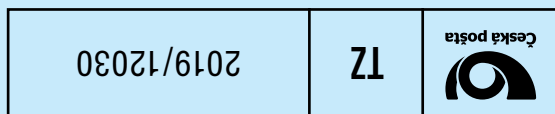
Dobrodružný příběh dospívajícího německého chlapce, který pro hluboké nepochopení v rodině prchá z domova. Tajně se uchyluje do podpalubí obchodní lodi. Po jednodenní plavbě vystupuje ze svého úkrytu, najde pochopení u kapitána i posádky a je pověřen službou na lodi. Při první noční hlídce se stane svědkem tajemné aktivity některých námořníků – krádeže dynamitu. Postupně spolu s dalšími účastníky plavby odhalí záměry anarchistické skupiny a zachrání životy španělských mnichů a jejich klášter. Zároveň začne směřovat svůj život ke křesťanství a pošle svým opuštěným rodičům dopis, ve kterém podává zprávu o svém bytu. Děj příběhu se odehrává přibližně v 30. letech 20. století.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání • Brož., A5, 56 stran, 59 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o.,
a to pod původní adresou www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.